

URZĄD PATENTOWY
w WARSZAWIE
OPIS PATENTOWY

Nr 30518

Alfred Jan Elert, Warschau

Kl. 3 d, 1/02

Kl. 3d, 1/04 1/1

Sposób brania miary krawieckiej i urządzenie do wykonywania tego sposobu

Zgłoszono 3 sierpnia 1940

Udzielono 14 kwietnia 1942

Znane sposoby brania miary krawieckiej posiadają tę wadę, że nie posługują się niezmienną podstawą, np. (łatwo przy pomiarach dającą się urzeczywistnić) linią poziomą na obwodzie ciała, wskutek czego mierzone długości nie dają dokładnych wielkości nieodzownych do wykonywania według nich ubrań dobrze dopasowanych. Niedogodność tę usuwa wynalazek niniejszy, który polega na tym, że jako linię podstawową do brania miary stosuje się linię poziomą na obwodzie ciała, np. na wysokości piersi, a mierzy się zawsze odstęp pewnych punktów na tej linii, np. środkowego punktu na plecach, dwóch punktów znajdujących się w równych odstępach od tego środka, dwóch dalszych punktów, znajdujących się w określonym odstepie na

tej linii z przodu itd., od określonych punktów kołnierza względnie ramion. Oprócz tego określa się według wynalazku odchylenie od pionu pośladka prostopadłej spuszczonej ze środkowego tylnego punktu (na plecach) wspomnianej powyżej linii poziomej na obwodzie ciała. Wreszcie wynalazek polega na tym, że wyznacza się dokładne położenie kołnierza i ramion oraz punktów na nich, potrzebnych do wymiarzenia odległości tych punktów od określonych punktów na powyżej wspomnianej linii poziomej na obwodzie ciała.

Urządzenie służące do wykonywania sposobu poprzednio określonego posiada więc taśmę giętą, którą można opasać piersi osoby mierzonej, utrzymywaną lub, korzystniej, dowolnie przesuwaną w górę

lub w dół, lecz zawsze w położeniu poziomym, np. za pomocą pręta osadzonego przesuwnie w rurze umieszczonej pionowo.

W urządzeniu według wynalazku pręt, na którym osadzony jest przesuwnie uchwyt taśmy podstawowej, posiada na swym dolnym końcu poprzecznicę, z którą połączone są cięgna, za których końce zaczepiają sprężyny śrubowe, zamocowane na beleczce w trójnożnej podstawie rury, dzięki czemu uzyskuje się zrównoważenie wagi pręta i taśmy i nadaje się prętowi tendencję poruszania się w górę aż do położenia właściwego, w którym zakleszcza się pręt względem rury, np. za pomocą śruby zaciskowej. Do mierzenia zaś odchylenia pośladka od pionu, mierzonego od prostopadłej, spuszczonej ze środkowego tylnego punktu (na plecach) podstawowej linii poziomej, służy urządzenie o postaci uchwytu z płytką i tulejką zaciskową, osadzonego przesuwnie na rurze pionowej, przy czym tulejka ta jest zaopatrzona w otwór, w którym można zakleszczać przesuwny uchwyt z płytką, którą wysuwa się aż do zetknięcia z pośladkiem, po czym odczytuje się wspomniane odchylenie na podziałce umieszczonej na tym uchwycie.

Wreszcie stosuje się według wynalazku do wyznaczania dokładnego położenia kołnierza i ramion oraz punktów na nich pasek wykonany z dowolnego odpowiedniego materiału, np. sukna, i zaopatrzony w podziałki posiadające punkty początkowe w środku, a punkty ramion na dodatkowych paskach (naramiennikach), przymocowanych skośnie i symetrycznie do wspomnianego poprzecznie paska, przy czym naramienniki te są również zaopatrzone w podziałki. Pasek ten jest (najkorzystniej) wyposażony w narządy zaczepowe, np. guzik i dziurkę, którymi spina się końce paska po nałożeniu go na kołnierz, a wreszcie w pętelkę, za pomocą której zaczepia się koniec paska na guziku, np. na guziku kamizelki, tak iż pasek odpowiada położeniu

kołnierza, a naramienniki znajdują się zawsze na ramionach osoby mierzonej.

Na rysunku uwidoczniono przykład wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia urządzenie w widoku bocznym, fig. 2 — w widoku z góry, fig. 3 — widok z góry taśmy i paska z naramiennikami w położeniu brania miary, fig. 4 — widok paska kołnierzowego z naramiennikami w stanie rozwiniętym, a fig. 5 — przekrój wzdłuż linii C — C na fig. 1.

W przykładzie wykonania urządzenia według wynalazku, przedstawionym na rysunku, jako podstawa do pomiarów służygiętka taśma metalowa 12 umocowana za pomocą uchwytu 11 z tulejką 3 na pręcie pionowym 2, osadzonym przesuwnie w rurze pionowej 1. Uchwyt 11 można zakleszczać na odpowiedniej wysokości na pręcie 2 za pomocą śruby zaciskowej 30. Taśma podstawowa 12 posiada na jednym ze swych końców złącze 29 z szczeliną, w której suwa się drugi koniec tejże taśmy zaopatrzony w zatrzask 35. Za pomocą śruby zaciskowej 291 można połączyć oba końce taśmy ze sobą tak, iż taśma 12 będzie tworzyła figurę zamkniętą, obejmującą ciało osoby mierzonej np. na wysokości piersi, przy czym swobodny koniec taśmy dociskany jest do niej za pomocą zatrzasku 35.

Na początku brania pomiarów oba końce taśmy 12 mogą być ze sobą nie połączone, co ułatwia umieszczenie osoby mierzonej w odpowiednim położeniu w stosunku do urządzenia. Dopiero po ustawieniu się odpowiednim osoby oba końce taśmy 12 łączy się ze sobą za pomocą złącza 29, śruby 291 i zatrzasku 35. Uchwyt 11 posiada w miejscu połączenia go z taśmą 12 płytkę 31, z którą taśma 12 jest połączona np. za pomocą nitów. Zarówno na płytce 31, jak i na złączu 29, względnie na samej taśmie, umieszczone są podziałki, umożliwiające branie miary od pewnych określonych punktów.

Rura 1, w której pręt 2 jest osadzony

przesuwnie, posiada śrubę zaciskową 4, za pomocą której można pręt 2 unieruchamiać w odpowiednim położeniu. Na końcu dolnym pręta 2 znajduje się poprzecznicza 5, na której końcach umocowane są cięgna (np. linki) 6, opasujące krążki 7; drugie końce tych linek zaczepiają o sprężyny śrubowe 8. Końce dolne tych sprężyn są umocowane na poprzecznicy 9 podstawy 24 rury 1. Podstawa ta ma postać statywu, którego końce dolne są przytwierdzone do płyty podstawowej 10. Sprężyny 8 naciągają cięgna 6 i podciągają pręt ku górze, dzięki czemu taśma 12 dąży do poruszania się w górę, aż zostanie zakleszczona za pomocą śruby zaciskowej 4.

Na rurze 1 osadzona jest przesuwne tulejka zaciskowa 25, którą zakleszcza się za pomocą śruby 32 z drążkiem 34, przy czym nasada tulejki 25 jest zaopatrzona w otwór, w którym suwa się uchwyt 27 zaopatrzonego w płytkę 28. Za pomocą śruby zaciskowej 26 można ustalać położenie uchwytu 27, którego płytką 28 dotyka pośladka, przy czym śruba 32 umożliwia zawsze ustawianie tulejki 25 z uchwytem 27 na odpowiedniej wysokości. Podziałka, znajdująca się na uchwycie 27, umożliwia każdorazowe odczytanie odchylenia h pośladka od pionu, mierzonego od prostopadłej, spuszczonej ze środkowego tylnego punktu (na plecach) linii poziomej na obwodzie ciała, stanowiącej podstawę pomiarów.

W celu dokonania pomiarów nakłada się na szyję osoby mierzonej pasek 20. Pasek ten posiada na swojej powierzchni podziałkę, której punkt zerowy 19 znajduje się pośrodku paska, a do paska samego w odpowiednich miejscach przymocowane są naramienniki 21, 211 o postaci skośnych pasków, posiadające również na swojej powierzchni podziałki o liczbach wzrastających, począwszy od paska 20. Na naramiennikach ustalone są poszczególne punkty charakterystyczne, np. 16, 17, 18, 161,

171, 181, służące bezpośrednio do brania pomiarów w zależności od kształtu osoby mierzonej. Naramienniki 21, 211 są połączone symetrycznie z paskiem 20 w taki sposób, że po założeniu paska na szyi znajdują się na ramionach osoby mierzonej. Za pomocą guzika 22 i dziurki 23 łączy się oba końce paska 20 ze sobą, po czym zaczepia się wystający ku dołowi koniec paska za pomocą петельki 241, którą zahacza się np. o guzik kamizelki osoby mierzonej.

Po takim przygotowaniu urządzenia wykonywa się pomiary w ten sposób, że: 1) ustala się długości a, b, c względnie k, l, m , między określonymi punktami 14, 15 taśmy 12 względnie płytki 31 a punktami określonymi 18, 17, 16, 181, 171, 161 na naramiennikach 21, 211, po czym 2) mierzy się odstęp d, e, f, n, o, p określonych charakterystycznych punktów 33, 331 na taśmie 12 względnie na złączu 29 taśmy 12 od wspomnianych już charakterystycznych punktów 18, 17, 16, 161, 171, 181 na naramiennikach 21, 211; wreszcie stwierdza się 3) odległość g (fig. 3) między środkiem płytki 31 a punktem środkowym (zerowym) 19 podziałki na pasku 20.

Przy ustalonym położeniu poziomej taśmy podstawowej 12 długości $a, b, c, k, l, m, d, e, f, n, o, p, g$ i h określają najzupełniej najważniejsze odległości miarodajne do wykonania dobrze dopasowanej odzieży.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób brania miary krawieckiej, znamieny tym, że jako linię podstawową pomiarów stosuje się linię poziomą na obwodzie ciała, np. na wysokości piersi, a mierzy się odstęp określonych punktów na tej linii (np. środkowego punktu na plecach, dwóch punktów znajdujących się w równych odstępach od tego środka i dwóch dalszych punktów znajdujących się w określonym odstępach na tej linii z przodu).

od określonych punktów kołnierza oraz ramion.

2. Sposób według zastrz. 1, znamien-ny tym, że określa się odchylenie od pionu pośladka od prostopadłej spuszczonej ze środkowego tylnego punktu (na plecach) linii poziomej na obwodzie ciała, przechodzącej np. na wysokości piersi.

3. Sposób według zastrz. 1 lub 2, znamien-ny tym, że wyznacza się dokładne po-łożenie kołnierza i ramion oraz punktów na nich potrzebnych do wymierzenia odległoś-ci tych punktów od punktów na linii pozi-omej na obwodzie ciała, przechodzącej np. na wysokości piersi.

4. Urządzenie do wykonywania sposo-bu według zastrz. 1—3, znamienne tym, że posiada taśmę giętką (12), którą można opasać piersi osoby mierzonej, utrzymy-waną w położeniu poziomym względnie przesuwaną w górę lub w dół w tym poło-żeniu w sposób odpowiedni, np. za pomocą pręta (2) osadzonego przesuwnie w rurze (1) umieszczonej pionowo.

5. Urządzenie według zastrz. 4, zna-mienne tym, że pręt (2) posiada na swoim dolnym końcu poprzecznicę (5), z którą połączone są ciągną (6), za których końce zaczepiają sprężyny śrubowe (8), zamoco-wane na beleczce (9) podstawy (24) rury (1), które podciągają pręt (2) z taśmą (12) w położenie górne, w którym pręt (2) za-kleszcza się względem rury (1), np. za po-mocą śruby zaciskowej (4).

6. Urządzenie według zastrz. 4 i 5, znamienne tym, że taśma (12) posiada na jednym końcu złącze (29) z śrubą zacisko-wą (291) i szczeliną, a drugi koniec taśmy

jest zaopatrzony w zatrzask (35), który — wsunięty w szczelinę — zostaje zaklesz-czony.

7. Urządzenie do wykonywania spo-sobu według zastrz. 2, znamienne tym, że na rurze (1) osadzona jest przesuwnie tu-lejka zaciskowa (25) zaopatrzona w otwór, w którym można zakleszczać uchwyt prze-suwny (27) z płytką (28) umożliwiającą określanie odchylenia (h) pośladka od pio-nu, mierzonego od prostopadłej ze środko-wego tylnego punktu (na plecach) pozio-mej linii podstawowej, i to przez odczyty-wanie na podziałce umieszczonej na uchwy-cie (27).

8. Urządzenie do wykonywania spo-sobu według zastrz. 3, znamienne tym, że ma postać paska (20) połączonego ze skoś-nymi naramiennikami (21, 211) i posiada-jącego od środka (19) ku końcom podział-kę, którego naramienniki (21, 211) posia-dają również od miejsca złączenia z pas-kiem (20) podziałki o liczbach wzrastają-cych, a oprócz tego kilka, np. trzy punkty oznaczone odpowiednio (16, 17, 18, 161, 171, 181), końce zaś paska (20) są zaopa-trzone w narządy zaczepowe, np. guzik (22) i dziurkę (23), oraz pętelkę (24) do łączenia końców paska (20) i umocowywa-nia go za pomocą pętelki (24) na guziku, np. kamizelki, przy czym pasek (20) odpow-ia położeniu kołnierza, a naramienniki (21, 211) przylegają do ramion osoby mie-rzonej.

Alfred Jan Elert
Zastępca: inż. W. Suchowiak
rzecznik patentowy



Fig. 1.

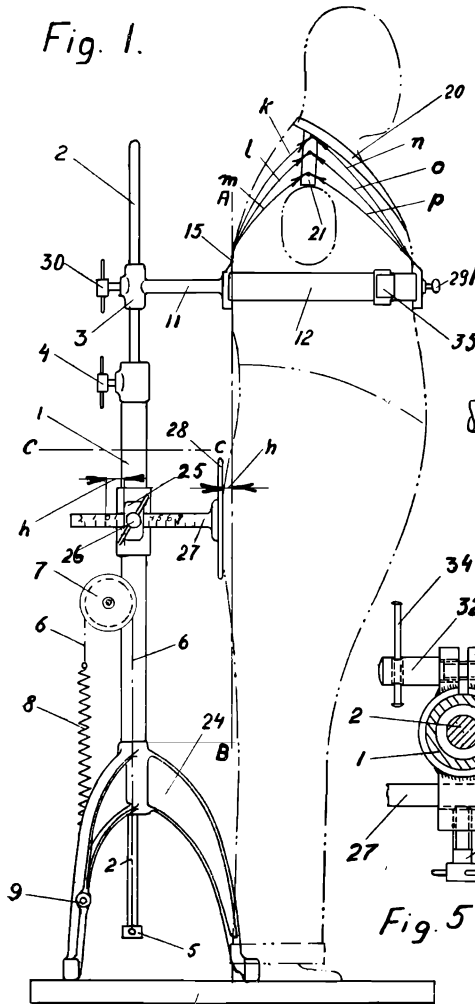


Fig. 3.

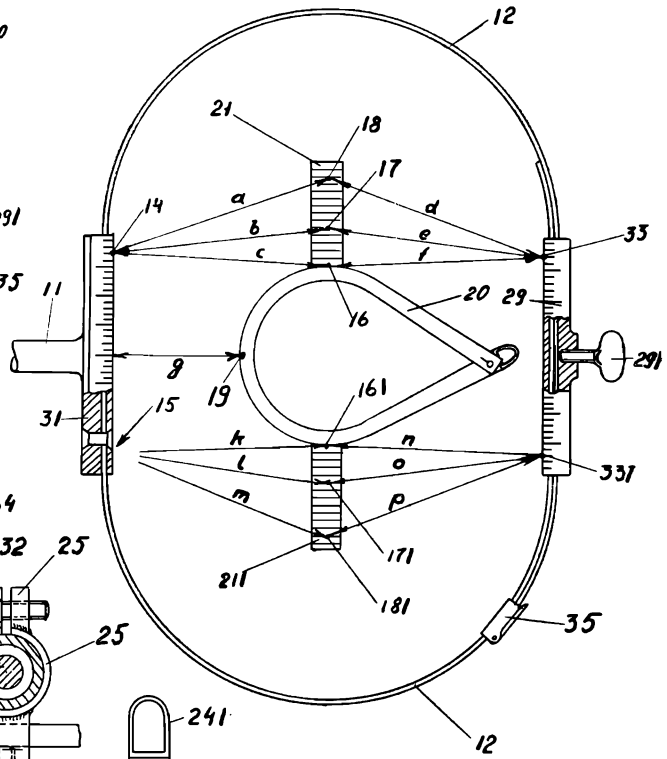


Fig. 5

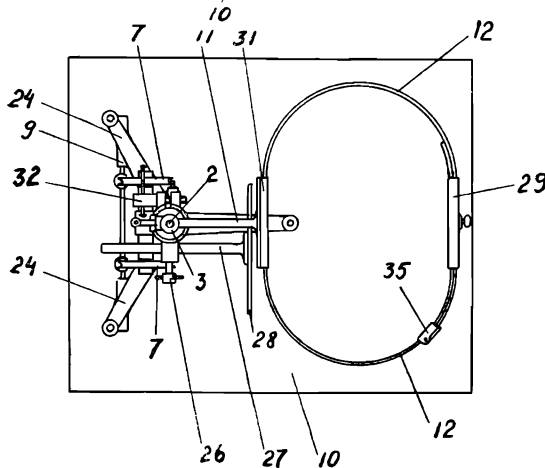
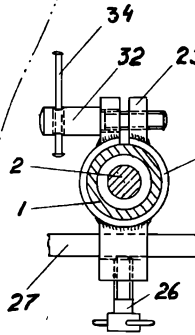


Fig. 2

Fig. 4.

